

KRATKOČASNIK

glasilo Osnovne šole Primoža Trubarja Laško

šolsko leto 2012/13, 19. november 2012, številka 3, letnik I

Orhideje Slovenije

Biotska raznovrstnost

Krog prostovoljcev

Bumbarpark

Tek podnebne solidarnosti

Moja družina

Obisk šolskega muzeja

KRATKOČASNIK, glasilo OŠ Primoža Trubarja Laško

šolsko leto 2012/13, 19. november 2012, številka 3, letnik I

Odgovorna urednica: Tanja Drolec

Uredništvo: Taja Jančič, Miha Emeršič, Matjaž Cepuš, Aljaž Grejan, Larisa Knap, Ana Blatnik, Neža Ferlič, Lucija Lapornik, Saša Klezin, Tim Vorina, Mehmed Zulić, Tinkara Blagotinšek, Petra Maček, Matija Teršek, Manica Slapšak, Nataša Grešak

Didaktično gradivo je na voljo pod licenco
Creative Commons
Priznanje avtorstva- Nekomercialno-Deljenje
pod enakimi pogoji 2.5 Slovenija

Spletno objavo omogočila Osnovna šola Primoža Trubarja Laško

PROTEUSOVO TEKMOVANJE

Orhideje Slovenije

Prirodoslovno društvo Slovenije vsako leto organizira tekmovanje iz biologije za Proteusovo priznanje. Šolskega tekmovanja smo se lahko udeležili učenci in učenke osmih in devetih razredov. Temo letošnjega tekmovanja so predstavljale orhideje Slovenije.

Poznati smo morali posamezne predstavnike orhidej in njihove značilnosti, morfološko zgradbo, ekologijo rastlin in ogroženost. Z mentorico Majdo Podbevšek smo se dobivali enkrat na teden. Takrat nam je posredovala bistvene podatke o orhidejah. Nato je sledila naša naloga, da smo se to naučili in se v četrtek, 18. oktobra 2012, udeležili tekmovanja. Trud je obrodil sadove, saj si je bronasto priznanje

prislužilo osem učencev. Matično šolo bomo na državnem tekmovanju, ki bo v petek, 30. novembra, zastopali Larisa Knap, Urška Sikovšek, Saša Klezin, Tina Kramar, Petra Maček, Taja Jančič, Ana Blatnik in Tadej Pasarič. Ob tej priložnosti se tudi zahvaljujemo prijazni lastnici cvetličarne Mariposa, ki nam je omogočila, da smo se lahko fotografirali z orhidejami.

Taja Jančič

*Larisa Knap, Urška Sikovšek, Tadej Pasarič, mentorica Majda Podbevšek, Taja Jančič, Ana Blatnik,
Petra Maček, Saša Klezin, Tina Kramar*

BIODIVERZITETA

V sožitju z naravo, ljudmi in s kulturo

Biotska raznovrstnost ali biodiverziteta je stopnja raznolikosti vseh oblik življenja v nekem okolju. Nanaša se na vrste, njihove genetske lastnosti in ekosisteme. Poenostavljeno gledano gre za število različnih vrst organizmov, ki živijo v določenem prostoru, in za raznolikost ekosistemov nekega območja.

V sredo, 24. oktobra, je bila na gradu Podsreda podpisana listina o sodelovanju v mednarodni mreži šol biosfernega območja Kozjansko in Obsotelje. Omenjeni območji sta se svetovni mreži biosfernih območij pridružili 2. junija v Parizu. Listino o sodelovanju je podpisalo šest šol, med njimi tudi Osnovna šola Primoža Trubarja Laško.

Ustanovitev mreže šol je namenjena osnovnošolcem, ki bodo na območju Kozjanskega in Obsotelja iskali povezavo med naravo, ljudmi in kulturo. Povezovali bodo torej vse vrste okolja, ki nas obdaja. Učenci se bodo lahko s pomočjo mentorjev v raziskovanje vključili prostovoljno. Izbirali bodo med različnimi

ponujenimi temami – biodiverziteta v okolici šole, svetlobno onesnaženje, ptice v domačem sadovnjaku, razvoj in propad obrti v določenem kraju, kaj bi se rad naučil/a od babice, dedka ter kaj mi pove kamenček, najden na domači njivi. Časa za izdelavo nalog je dovolj. Uradni datum začetka je bil 25. oktober 2012. Naloge je treba oddati do 15. aprila 2013. Pomemben datum je tudi 24. maj, ko bo organizirana predstavitev raziskovalnih nalog ob dnevu parkov. Vse naloge bo Kozjanski park objavil v enotni publikaciji. Želimo vam veliko sreče ter uspeha pri delu!

Ana Blatnik

Ravnateljica Ljudmila Pušnik je podpisala listino ...

Predstavniki šestih šol, ki so podpisale listino.

DOMAČE ŽIVALI

Lame in visokogorsko škotsko govedo

Veliko ljudi ima doma hišne ljubljence ... Nekateri so veliki, drugi majhni, tretji grizejo, medtem ko nekateri plavajo. Na ekološki kmetiji Petek imajo na primer zelo posebne živali – lame in visokogorsko škotsko govedo. Zato smo na pogovor povabili učenko naše šole, osmošolko Moniko Petek.

Monika, zakaj prav te živali?

Lame imamo za okras in za prodajo, da se plemenitijo naprej. Visokogorsko škotsko govedo pa zato, ker ima plemenito meso. Pozimi in poleti te živali same poskrbijo zase, torej ne potrebujejo veliko nege in oskrbe.

Vse živali so nekaj posebnega. Pri vas so na primer to lame, saj imajo (za nekatere nevarno) značilnost – pljuvanje. Zakaj to počnejo?

Lame pljuvajo, kadar so v nevarnosti in kadar se borijo za hrano. Ko jih pokličemo k sebi, moramo paziti, saj naj lahko oslinijo. Nekateri lame so pohlepne in požrešne ter želijo večino pojesti same, zato pljunejo drugim lamam v gobec in jim ga s tem omrtvičijo za deset do petnajst minut. V tem času tista lama, ki je dobila pljunek, ne more premikati gobca.

Jo, to mora biti grozno! In zdaj povej po pravici ... Si že bila kdaj popljuvana?

Hahaha ... Še sprašuješ, seveda sem velikokrat popljuvana. A moram povedati, da sem zdaj veliko manj, kot sem bila včasih, saj za skoraj vsako lamo vem, kdaj bo pljunila.

Kakšna je njihova povprečna cena?

Cene so zelo različne. Cena za mladiča ženskega spola znaša približno dvesto evrov, za mladiča moškega spola dvesto petdeset evrov. Breja lama je vredna tisoč šeststo evrov, medtem ko je za lamo moškega spola treba odšteti petsto evrov in za žensko sedemsto do osemsto evrov.

Veliko kmetij ima govedo, a vaše je nekaj posebnega. Mislim na visokogorsko škotsko govedo ...

Te živali smo kupili, ker imajo izredno kvalitetno meso in ne potrebujejo veliko oskrbe.

Koliko letno plačujete za frizerja teh živali? Predvidevam, da jih je namreč treba tudi striči ...

Naj povem, da to sploh ni smešno, kot mislijo nekateri. Res je, visokogorsko škotsko govedo strižemo, a sami. Po navadi to storim kar jaz, torej za frizerja ne porabimo nič denarja.

In kakšna je cena goveda, o katerem govoriva?

Telička je vredna dvesto evrov, teliček dvesto petdeset, za telico je treba odšteti petsto, za vola tisoč, za kravo dva tisoč petsto in za brejo kravo tri tisoč petsto evrov.

Tinkara Blagotinšek

Visokogorsko škotsko govedo ne potrebuje veliko skrbi in nege.

ZA LJUBITELJE KAČ

Črna mamba

Strupenjače so kače, ki uporabljajo strup za ubijanje plena in za samoobrambo. Vbrizgajo ga s strupnikom. Strup običajno deluje le, če pride v kri. Nekatere kače ga lahko izbrizgajo v zrak in pri tem poskušajo zadeti oči.

Približno šeststo vrst kač je strupenih, kar je približno četrtnina vseh vrst. V Sloveniji živijo tri vrste strupenjač: laški gad, navadni gad in modras. Pri nas živi tudi polstrupena mačjeoka kača. Strupenjače, ki živijo na območju Slovenije, imajo čokato telo, kratek rep, cikcakast vzorec na hrbtu, rdeč spodnji del repa, navpično zoženo zenico, glavo pokrito z majhnimi ploščicami in med očesom in nadustnimi ploščicami eno ali dve vrsti majhnih lusk. Čeprav so strupenjače nevarne, je lahko škodljiv tudi ugriz nestrupene kače, saj se lahko na zobeh zadržujejo nevarne bakterije.

Črna mamba (znanstveno ime *Dendroaspis polylepis*) je najdaljša afriška strupenjača in za kraljevo kobro druga najdaljša strupenjača na svetu. Njeno telo je sive do olivno zelene barve in lahko doseže do 4,5 metra. Omenjena kača je ime dobila po črni barvi ustne votline. Suhe travnate ali grmičaste pokrajine, kot so savane, so tipičen življenjski prostor črne mambe. Je najhitrejša kača na svetu, saj se lahko giblje s hitrostjo do dvajset kilometrov na uro, pri čemer tretjino svojega telesa dvigne nad tla. V divjini doživi približno enajst let. Strupnino črne mambe sestavljajo v glavnem nevrotoksini, imenovani dendrotoksini, katerih srednji smrtonosni odmerek znaša od 0,25–0,32 mg/kg. Količina vbrizgane strupnine znaša približno 100–120 mg, največ do 400 mg. Toksini so strupene snovi, ki spremenijo

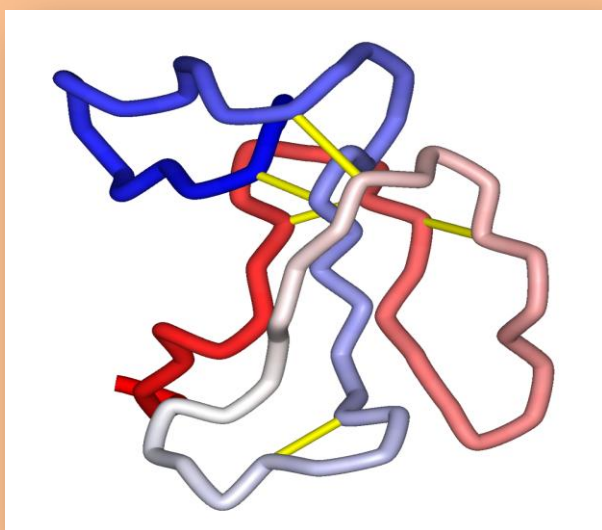
potek kemičnih reakcij v telesu, kar moti normalno delovanje celic ali celo povzroči celično smrt. Skoraj vsi toksini so beljakovine naravnega izvora. Pred uporabo antivenina (protistrup za živalske strupnine) je bila stopnja smrtnosti stoodstotna. Človek lahko zaradi ugriza umre že v dvajsetih minutah, v povprečju od pol ure do ure, včasih pa šele v treh urah. Usodnost ugriza je odvisna od mnogih dejavnikov, kot so zdravstveno stanje, velikost, starost in fiziološko stanje žrtve ter globina ugriza, količina vnesene strupnine, mesto ugriza in bližina večje žile. Črna mamba je znana kot ena

najnevarnejših kač v Afriki zaradi različnih dejavnikov, med drugim zaradi hitrega nastopa smrti, velikosti in agresivnosti napadov. Kljub temu so napadi na človeka bolj redki, saj se kača izogiba stiku s človekom, v primerjavi z nekaterimi drugimi strupenjačami pa ni pogosta v gosto naseljenih območjih. Značilni simptomi in znaki ugriza so hiter pojav zmedenosti, kašljanja ali oteženega dihanja in motenj srčnega utripa. Do smrti lahko

pride zaradi srčne odpovedi ali zadušitve, saj nevrotoksini povzročijo ohromitev mišic, tudi dihalnih.

(http://sl.wikipedia.org/wiki/%C4%8Crna_mamba, sneto 31. 10. 2012)

Aljaž Grejan

Molekula strupa črne mambe, ki lahko povzroči smrt.

Razširjenost črne mambe v Afriki

EKSOTIČNE ŽIVALI

Riba fugu

Riba fugu je poslastica, ki je v naših ribarnicah ne najdemo. Gre za izredno strupeno ribo, katere zaužitje povzroči takojšnjo smrt z zadušitvijo. Kljub temu na Japonskem velja za veliko specialiteto in afrodiziak. Tudi New York je znan po njej. Specialiteto znajo pripraviti tudi drugod po svetu. A v državah Evropske unije je strogo prepovedano pripravljati te ribe.

V deželi vzhajajočega sonca v sezoni prodajo več kot sto ton teh rib. Kljub strupenosti je riba fugu izjemno draga. V najboljših restavracijah v Tokiu je zanjo treba odšteti več sto dolarjev. Če se odpravimo na gurmansko rusko ruleto, je priporočljivo, da si prej izberemo fugu vodiča, za katerega je treba odšteti nekaj sto evrov.

Riba vsebuje enega najsmrtonosnejših strupov na svetu, ki je 1250-krat močnejši od cianida in 10- do 100-krat bolj strupen kot strup črne vdove. Njen strup je dovolj močan, da ubije trideset odraslih ljudi. Nekateri deli ribe vsebujejo tetrodotoksin – jetra, srce, drobovina, oči, spolne žleze, koža – ki je tako močan, da lahko človeka ubije že v manjši količini. Povzroči najprej odrevenelost okoli ust, sledi ohromitev. Človek ostane do smrti priseben. Protistrup ne obstaja.

Japonski kuhar mora opraviti triletni tečaj iz priprave ribe fugu. Zaključni izpit opravlja tako, da mora

pripravljeno jed pojesti sam. Če preživi, je uspešno končal šolanje. V primeru, da kuhar ne obvlada priprave, je lahko obrok za gosta smrtonosen. Kljub omejitvam, prepovedim in nadzoru so nesreče pri uživanju ribe fugu pogoste.

Tetrodotoksin je močan živčni strup, poimenovan po redu rib Tetraodontiformes (tetras pomeni štiri, odontos so zobje). Strup vsebujejo tudi loparji, ježevke, papagajevke, skrinjarice. Imajo štiri velike zobe, ki so skoraj spojeni v kljun, s katerim drobijo lupine školjk in drugih mehkužcev ter korale.

(<http://www.kemija.org/index.php/kemija-mainmenu-38/24-kemijacat/38-tetrodotoksin>, http://www.moskisvet.com/clanek/rubrika/v_fo_rmi/hrana-ki-jo-morate-poskusiti-preden-umrete.html, http://www.siol.net/trendi/kulinari_ka/novice/2012/05/riba_fugu_tokio.aspx)

Matjaž Cepuš

GOSTILI SMO

Krog prostovoljcev

Osmi razredi smo v četrtek, 4. oktobra, gostili predstavnika delavnice Voluntariat. Gre za neprofitno organizacijo, ki brezplačno pripravlja v šolah različne dejavnosti.

Tema naše delavnice je bila Stran z diskriminacijo in s predsodki. Naša družba je namreč obremenjena s tabuji, kar vpliva na nas kot posameznike. Delavnice so trajale po eno šolsko uro. Gosta sta nam pojasnila, da je naloga te delavnice poučevanje mladostnikov o diskriminaciji, predsodkih ... Znanje študentje širijo

že kar nekaj let, in sicer s pomočjo interaktivnih iger, dela v skupini in s podobnimi oblikami in metodami dela. Naša šola je prvič gostila predstavnika te organizacije. Šolska ura je bila zelo poučna in se je končala z nasmehom na obrazu.

Petra Maček in Larisa Knap

Debro v stoječem krogu ...

... in Laško v sedečem

BUMBARPARK

Raj za najmlajše

Tudi med jesenskimi počitnicami nam ni bilo dolgčas. Učenci od prvega do petega razreda in še nekaj učiteljic smo se odpeljali v Maribor v Bumbarpark.

To je lepo urejeno zabavišče za otroke. Tam jim je na voljo veliko različnih dejavnosti. Lahko plezajo po zahtevnih in visokih kot labirint sestavljenih plezalih, ki se končajo s toboganom. Lahko se urijo v košarki, nogometu, skakanju, plezanju, igranju avtomatov ter vožnji z avtomobili. Če je lepo vreme,

se lahko zabavajo tudi na zunanjih površinah. V Bumbarparku ponujajo ne samo igro, ampak tudi kaj dobrega za pod zob. Skratka najde se za vsakega nekaj, zato učenci podaljšanega bivanja priporočamo obisk.

Učenci in učiteljice OPB

Tudi dekleta rada vozimo.

Znamenita trojica v akciji ...

RADI BEREMO

Rastem s knjigo

Projekt Rastem s knjigo je namenjen sedmošolcem, ker ravno pri tej starosti najbolj upade veselje do branja knjig. Vsako leto jim zato Javna agencija za knjigo Republike Slovenije podari knjigo.

Letos so tako dobili knjigo Zlati zob, ki jo morajo prebrati za domače branje. In če bi vas morda zanimala vsebina, naj vam čisto na kratko namignemo. Tomaž, Tina in Peter se nekega poletnega dne odločijo, da bodo odšli plezat. Na poti spoznajo Franka, ki jim predstavi svojega dedka. Ta jim pove srhljivo zgodbo o delu v rudniku in da sta s

prijateljem, ko sta bila še mlajša, tam skrila zaklad. Otroci se odločijo, da ga bodo poiskali. A hitro ugotovijo, da niso edini. In tu se zgodba začne zapletati ... Jim bo uspelo najti zaklad? Kaj jih čaka na poti do cilja? Vse to in še več boste našli v knjigi Zlati zob avtorja Tadeja Goloba.

Neža Ferlič

Radi beremo!

NA POGOVOR SMO POVABILI ...

Odvisnost še vedno tabu

Center za socialno delo Laško je vključen v različne projekte. Med drugim v njegovem okviru delujejo pomoč na domu, skupina starejših za samopomoč, prostovoljno delo z mladostniki pri učnih, socialnih in čustvenih težavah ... Center veliko sodeluje tudi z našo šolo. Zato smo na pogovor povabili socialno delavko Polono Teršek, ki smo ji zastavili nekaj vprašanj o tem, kako se lahko mladostniki znajdejo v današnjem svetu, polnem različnih pasti.

November je mesec boja proti vsem vrstam zasvojenosti. Katere bi izpostavili kot najbolj pogoste in ogrožajoče?

Med najbolj pogostimi oblikami zasvojenosti so tiste, ki jih povzročajo alkohol, konoplja, kajenje in zloraba različnih psihoaktivnih snovi.

Katera je njihova skupna značilnost?

Skupna značilnost vseh vrst zasvojenosti je občutek ugodja, ki ga oseba doživlja ob uživanju oziroma uporabi.

Zakaj ljudje postanejo zasvojeni?

Pri tem gre za kar nekaj dejavnikov. Pomembno vlogo imata na primer osamljenost in neuspeh.

Katere vrste zasvojenosti so najbolj nevarne za mladostnike?

Za mladostnike predstavlja največjo nevarnost zasvojenost z alkoholom, s konopljo in z drugimi drogami.

Kdaj približno se po navadi največ mladostnikov prvič sreča s kakršno koli zasvojenostjo? Zakaj?

Največ mladostnikov se s tovrstnimi zadevami prvič sreča pri trinajstih do petnajstih letih. Zaradi adolescence oziroma pubertete, pri kateri je še posebej mamljiva priložnost preizkušanja oziroma eksperimentiranja.

Verjetno se vsi najbolj bojimo zasvojenosti z drogami. Kaj lahko storimo, če ugotovimo, da je mladostnik zasvojen? Kako naj se odzovejo sovrstniki če ugotovijo, da njihov prijatelj ali sošolec uživa prepovedane snovi?

Treba se je soočiti s težavo, poiskati ustrezno pomoč in si ne zatiskati oči, da bo težava minila. Sovrstniki

naj povedo odrasli osebi, ta pa naj posreduje to staršem.

Na kakšen način sploh lahko pomagamo tistim, ki so zasvojeni z drogami? Ali jim sploh lahko?

Da, lahko jim. Z ustrezno strokovno pomočjo. Pri nas je nekaj vladnih in nevladnih organizacij, ki se ukvarjajo z zdravljenjem odvisnosti, kar pomeni, da delajo z zasvojenimi in njihovimi družinami.

Ali imate v okviru centra za socialno delo kakšne dejavnosti, s katerimi osveščate mladostnike ali starše o tej problematiki? Kakšen je odziv ljudi in tudi mladostnikov?

Na centru za socialno delo že sedmo leto izvajamo preventivni program Skupina za starše, kjer se na srečanjih dotaknemo tudi problematike drog, poleg ostalih tem, ki so pomembne v obdobju odraščanja. Žal skupino po navadi obiskujejo le starši, ki želijo

biti osveščeni o pasteh današnje vzgoje.

Se ljudje zavedajo teh težav pri svojih otrocih?

Kako se po navadi odzovejo nanje?

Odvisnost je pri nas še vedno tabu, nekaj nedotakljivega, z izgovorom, da se vse to ne dogaja. Redki poiščejo pomoč pri nas, večinoma pa izvemo za primere, ko je mladostnik obravnavan še v kakšni drugi zadevi, na primer po kakšnem kaznivem dejanju.

Kaj bi sporočili mladim – kako naj se odzovejo, če jim nekdo ponudi prepovedane snovi?

Če se mladim zgodi, da jim nekdo ponudi katero koli prepovedano snov, naj to povejo odrasli osebi ali policistu!

Matija Teršek

POHOD PO TRŠKIH MEJAH LAŠKEGA

Podpiramo običaje

V soboto, 10. novembra 2012, smo se s planinskim krožkom in Planinskim društvom Laško odpravili že na 14. tradicionalni pohod po nekdanjih trških mejah Laškega.

Z željo, da bi se običaj ohranil, je vsako leto v novembru organiziran ta pohod, in sicer ob sodih letnicah po desnem bregu reke Savinje in ob lihih letnicah po levem. S planinskim krožkom smo se ob 9. uri zbrali pred Turistično informacijskim centrom Laško in se odpravili proti Aškerčevemu trgu, naprej

proti zahodnemu delu Huma, mimo Tovstega, Ojstrega in Trojnega. Vmes smo imeli postanke za klepet in malico. Tudi vreme nam je bilo naklonjeno, saj nas je ves čas spremljalo sonce in nam še dodatno vlivalo dobro voljo in privabljal nasmeške na obraze.

***Vesna Obrez,
mentorica planinskega krožka v PŠ Debro***

Utrinki s pohoda

BRIHTNE GLAVCE

Precejšnje zanimanje

Kar nekaj reševalcev nam je poslalo geslo kviza iz druge številke našega časopisa. Iz posameznih odgovorov ste, če ste seveda pravilno odgovorili na vprašanja, sestavili ime – Kratkočasnik. Med prejetimi odgovori smo izžrebali tistega, ki nam ga je poslala Brigita Zavšek iz 6.c matične šole Laško, ki bo nagrado prejela v naslednjih dneh. Tudi tokrat smo vam pripravili kviz. Rešitve nam lahko pošljete do 10. decembra na radio@oslasko.si. Veliko veselja pri reševanju vam želimo!

1. Prvi jesenski dan je ...

K 1. november

L 23. september

M 16. September

2. Koliko podružnic ima naša šola?

I štiri

J pet

K tri

3. Katero je največje mesto v Sloveniji?

S Ljubljana

T Laško

U Maribor

4. Kdaj iz vode nastane led?

T Pri nič stopinj Celzija.

U Pri minus petdeset stopinjah Celzija.

V Pri sto stopinj Celzija.

5. Katera je domača žival?

M zebra

N metulj

O osel

6. Za kateri zimski šport potrebujemo palico?

O drsanje

P hokej

R sankanje

7. Kdo je napisal slovensko himno?

A France Prešeren

B Primož Trubar

C France Bevk

8. Kaj je v zgodbi skrila muca Copatarica?

C bonbone

D copate

E mačje brikete

Saša Klezin

1	2	3	4	5	6	7	8
---	---	---	---	---	---	---	---

ŠOLSKO TEKMOVANJE IZ LOGIKE

Začne se v četrtem razredu

V spodnjih razpredelnicah objavljamo imena in priimke učence, ki so osvojili bronasto priznanje na šolskem tekmovanju iz logike, ki je bilo 28. septembra.

4. razred
1. Lara Zupanc 4.b Laško
2. Brina Klinar 4.b Laško
3. Ema Lapornik 4.a Laško
4. Tinkara Kramer 4.a Laško

5. razred
1. Marcel Krajnc 5.b Debro
2. Enej Hudej 5.a Debro
3. Nadja Slapšak 5.a Laško
4. Lovro Dermota 5.b Laško
5. Luka Buček 5.b Debro
6. Alen Cigler 5.a Debro

6. razred
1. Alma Pleteršek Fajfer 6.a Laško
2. Lea Lešek Povšič 6.a Laško
3. Anže Jančič 6.b Debro
4. Boris Savkovič 6.a Laško
5. Jure Pečovnik 6.b Debro
6. Helena Jeretina 6.c Laško

7. razred
1. Manica Slapšak 7.a Laško
2. Katjuša Tratar 7.b Debro
3. Dorian Krajnc Gajšak 7.b Laško

8. razred
1. Saša Klezin 8.b Laško
2. Petra Maček 8.b Laško
3. Larisa Knap 8.b Laško
4. Dominik Polanc 8.b Laško

9. razred
1. Matija Teršek 9.a Laško
2. Jernej Maček 9.b Laško
3. Urška Sikovšek 9.a Laško
4. Jerneja Burger 9.a Debro

ŠALA

Policista se vračata iz večerne šole.

Prvi reče drugemu: »Ti, a razumeš to računanje z negativnimi številkami?«

Drugi mu odvrne: »Seveda, saj je čisto enostavno. Na primer: če imaš na avtobusu tri ljudi in jih na končni postaji izstopi pet, potem morata na naslednji postaji vstopiti dva, da je avtobus prazen.«

MATEMATIČNI UM

Logično najboljši

Najboljši trije logiki iz naše šole smo se v soboto, 20. oktobra, odpravili na državno tekmovanje v Vojnik. Tja smo se z mentorico Vero Ojcinger odpeljali s kombijem.

Z Manico sva bili prvič na tem tekmovanju, medtem ko je Matija že imel izkušnje. Vožnja do Vojnika je bila kratka, tako da smo prišli pravočasno. Povabili so nas v jedilnico, kjer sta nas sprejela tamkajšnja ravnateljica in podžupan Občine Vojnik. Oba sta nam zaželela veliko sreče pri reševanju. Sledil je kratek glasbeni program, potem smo se razporedili po učilnicah. A še prej smo si zaželeli srečo.

Po uri in pol reševanja smo se vrnili v jedilnico in pomalicali. Pogovorili smo se o nalogah in upali, da bo naš rezultat čim boljši. Nato nas je hišnik odpeljal domov. S svojimi rezultati smo zelo zadovoljni, poleg vsega pa nam je tekmovanje prineslo tudi nove izkušnje.

Manica Slapšak in Saša Klezin

Saša Klezin, Manica Slapšak, Matija Teršek

LOGIČNO ...

Preizkusite se

Marsikdo meni, da je logično razmišljanje nekaj najbolj logičnega, torej enostavnega. Da bi malo bolj razumeli, kaj vse morajo obvladati naši učenci, ko se pripravljajo na tekmovanja, smo vam za pokušino pripravili eno enostavnejših nalog.

V razpredelnici so povedi v amharščini in njihovi prevodi v slovenščino. Amharščina je semitski jezik, ki ga govori okrog 17 milijonov ljudi v Etiopiji. Pod razpredelnico so napisane povedi v amharščini, ki jih

je treba prevesti v slovenščino. Sledijo jim primeri v slovenščini, ki jih je treba prevesti v amharščino. Boste poskusili?

Deček je pameten.	ləḡu bələh näw
Deklica je lepa.	ləḡwa ɣoŋgo näčč
Pisatelj je slaven.	därasiw tawaɣi näw
Slavni pisatelj je trmast.	tawaɣiw därası gəttər näw
Mačka je zvita.	dəmmätwa tänkolännha näčč
Pametni študent je len.	bələhu tämari sänäf näw
Osli so pametni.	ahəyyawočču bələh naččäw
Trmasti konji so hitri.	gəttəročču färäsočč ɣälɕaffa naččäw
Hitra oslica je močna.	ɣälɕaffawa ahəyya ayyal näčč
Mačke so lepe.	dəmmätočču ɣoŋgo naččäw

Prevedi v slovenščino:

däراسiwa bələh näčč _____

dəmmātu sänäf näw _____

ahəyyaw gəttər näw _____

Prevedi v amharščino:

Zvita mačka je lepa. _____

Pisatelji so pametni. _____

Lepe študentke so močne. _____

Hitri konj je lep. _____

SVETOVNI IN MEDNARODNI DNEVI

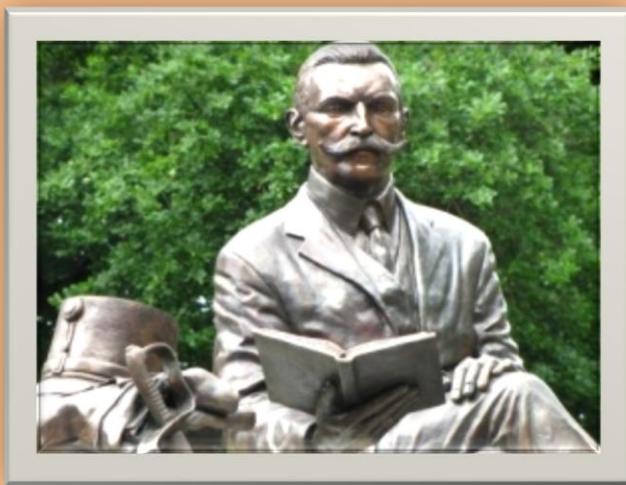
Svetovni dan televizije

Ves november je posvečen preventivi na področju drog. Veliko najstnikov in ljudi nasploh je namreč zasvojenih z različnimi nevarnimi snovmi. Vsako leto zato veliko organizacij pripravi delavnice na to temo, da bi predvsem mlade odvrnili od drog in alkohola.

1. novembra smo obeležili **dan spomina na mrtve**. Večina nas je obiskala pokopališče in prižgala svečo na grobu pokojnih sorodnikov. In prav temu je ta dan namenjen – da se spomnimo na ljudi, ki smo jih imeli radi, a so žal že umrli.

11. novembra je **martinovo**. To je star ljudski praznik, ki oznanja konec delana polju in krst mladega vina. Takrat se namreč mošt spremeni v vino. V Laškem je vsako leto na Martinovo nedeljo sejem, na katerem prodajajo suho robo, slaščice ... Tudi letos je bilo tako.

14. november je **svetovni dan sladkorne bolezni**. Kar nekaj ljudi mora živeti z njo, zato je ta dan namenjen temu, da bi se čim bolj seznanili s to boleznijo. Naša šola vsako leto

sodeluje na tekmovanju o tej bolezni in marsikdo, ki želi več izvedeti o njej, se nanj tudi prijavi.

Ali veste, da obstaja tudi **svetovni dan televizije**? No, če ne veste, potem vam povemo, da ga obeležujemo

21. novembra. Televizija je vedno bolj pomemben medij, saj tako izvemo marsikatero informacijo. Zanimiv je podatek, da Slovenci povprečno na dan gledamo televizijo kar tri ure in dvaindvajset minut.

23. november je od leta 2005 **dan Rudolfa Maistra**. To je bil general, ki je v slovenski zgodovini s pomočjo svojih mož

uspel razorožiti Nemce in Maribor vrniti Sloveniji. Imenujemo ga tudi borec za severno mejo. Vsako leto je na ta dan tudi državna proslava.

Saša Klezin

OB DNEVU SPOMINA NA MRTVE

Mama je ena sama

V vsaki številki objavimo literarno besedilo, ki ga napišejo naši učenci. Tokrat smo izbrali zgodbico o Nejcju.

Na enega tistih dolgočasnih deževnih popoldnevov je dvanajstletni Nejc sedel v sobi in skozi okno opazoval dežne kaplje, ki so rosile pogled iz njegove sobe. Niti sanjalo se mu ni, kaj naj počne, zato je legel na posteljo in premišljeval. Kuhati ni smel, saj je bil sam doma, pospravljanje mu ni šlo ravno dobro od rok, zunaj pa se je že temnilo, zato se s kolesom ni mogel več voziti. Odločil se je, da bo napisal zgodbo. To mu je šlo kar dobro od rok in začel je in pisati. Besede so kar tekle in kmalu je ponosno prebral: *Bilo je spomladi. Ptički so že peli in trobentice so cvetele. Otroci so jih zunaj z veseljem trgali za mamice. Lara pa je v kotu jokala. Nihče se ni zmenil zanjo, razen Matic. Sedel je k njej in jo začel tolažiti. Vprašal jo je, kaj jo muči, in rekla je: »Tebi je lahko, ampak jaz mami ne morem pokloniti rožic. Že zdavnaj je ni več z mano. Vsak dan jočem in si želim, da bi prišla spet nazaj. Vem, da ni mogoče, ampak kaj naj, vedno ostane upanje in tokrat mi je res hudo.«* Matic je bil nekaj časa tiho, nato je rekel: *»Odidiva na pokopališče in dajva mami rože na grob, mogoče ti bo lažje.«* Storila sta to in Lara se je neznansko bolje počutila in bila je res hvaležna, da ima vsaj takega prijatelja. Ko je Nejc še enkrat prebral svojo zgodbo, je bil neizmerno vesel, ko je slišal mamin glas, ki je končno prišla domov. Stekel je k njej, jo objel in rekel: *»Hvala mami, da obstajaš. Nočem, da se ti kaj zgodi.«*

Ana Blatnik

ANKETA

Moja družina

Kdo smo, kaj delamo in od kod izviramo? Kadar beseda nanese na družino, imajo otroci veliko za povedati. Besede kar vrejo iz njih. Dogodki iz domačih logov, igre in delo s starši, z bratci, s sestrkami in z drugimi bližnjimi sorodniki so seveda vsakodnevna tema naših pogovorov. Prejšnji teden smo družini namenili še več časa. Učenci so izpolnili anketo, v kateri boste izvedeli, kakšno vlogo imajo v družini njihovi starši, oni sami in bližnji družinski člani ter kakšne aktivnosti jih osrečujejo.

V moji družini živimo:

- mami Rosvita, ati Marjan, sestri Patricija in Nives, brat Nejc in jaz / Nežika
- mami Leonida, ati Izidor, bratec Vito in jaz / Aleksandra
- mami Alijana in jaz / Luka
- ati Aleksej, mami Darja, bratec Alen in jaz / Klara
- ati Franci, mama Ivana, sestra Adrijana in jaz / Nik
- sestra Tija, ati Mirko, mami Sabina in jaz / Danaja
- mami Alenka, oči Darko, sestra Lucija, brat Žiga in jaz / Julija
- ati Tomaž, mami Suzana, sestri Tina in Saša ter jaz / Urban
- mami Katarina, ati Toni, sestra Sara, bratec Luka in jaz / Larisa.

Moja mami doma:

- pomiva posodo, pere perilo, zлага oblačila, se pogovarja na Facebooku ... / Nežika
- puli plevel na njivi, pere, lika, pripravlja zelene zabojčke ... / Larisa
- kuha, pomiva, briše ... / Urban
- sesa, lika, kuha ... / Julija
- pomiva posodo, lika in sesa / Danaja
- grabi »prilast« (sveža krma), lika, čisti hišo ... / Nik
- zлага oblačila in heca mene in atija / Klara
- kuha – zelo dobro zelenjavno kašo, pometa, pripravlja mizo / Luka
- nabira zelenjavo, lika, kuha ... / Aleksandra.

Moj ati doma:

- nosi drva, kuri, igra šah in človek, ne jezi se z mano, čisti stanovanje, kadar imamo čistilni dan / Aleksandra
- ovčki da hrano in gre po kosilu spat, dela v delavnici ... / Klara
- gleda dnevnik – vreme na televiziji, dela zunaj ... / Nik
- popravlja traktorje in radiatorje ... / Danaja
- pripelje drva, opere avto in popravi radiatorje ... / Julija
- dela na računalniku ... / Urban
- brusi žago in žaga, hodi po drva, dela v hlevu ... / Larisa
- z »brunami« oblači hišo, vozi drva s traktorjem ... / Nežika.

Jaz doma:

- pomagam atiju – mu dajem orodje v roke, pometam, pomijem posodo, pospravim »hišo« – dnevno sobo ... / Nežika
- grem v hlev, dam hrano mucam ... / Larisa
- zidam, sesam, pospravljam, zategujem vijake ... / Urban
- sem varuška sestrične Ajde, pomagam mamici kuhati ... / Julija
- prinesem drva, grabim listje, hranim muce ... / Danaja
- skrbim za svoj vrt, kjer uspevajo krompir, rože, korenje, grah ..., stari mami pripeljem drva, čistim kopalnico ... / Nik
- pospravim posteljo in perilo, hecam brata (da ga kliče mami ...) ... / Klara
- pomagam mamici in babici peči pico, pometam s svojo metlico ... / Luka
- postiljam posteljo, na čistilni dan čistim okna, zunanja vrata in stepam preproge ... / Aleksandra.

Moja družina je bila srečna:

- ko smo postavili novoletno jelko in smo bili vsi doma in se nobena »bunkica« ni razbila. / Aleksandra
- ko smo bili na morju, gledali sončni zahod, igrali karte z Romanom in s Tajem ter se vozili z Romanovim nissan jukom. / Luka
- ko smo bili vsi doma in se hecali – mami in ati sta gledala televizijo, midva z bratcem pa oddajo TV Dober dan na računalniku. / Klara
- ko je Božiček prinesel celi družini darila. / Nik
- ko smo šli v pravljичno deželo v Celje in tam jedli sladkorno peno, jezdili konjičke, gledali predstavo, se peljali s kočijo ... / Danaja
- ko smo igrali igrico Sagaland. / Urban
- ko smo šli na počitnice v Kranjsko Goro, se tam kopali v jezeru Jasna in šli na sladoled, čeprav je deževalo. / Nežika
- ko smo šli v Celje in v kino. / Julija
- ko je bil Božič in smo dobili darila. / Larisa

Želim, da bi v moji družini večkrat:

- šli skupaj nakupovat hrano, oblačila in igrače. / Larisa
- bili vsi doma in se igrali družabne igre Activity ter imeli obiske, da je igra še bolj zanimiva. / Julija
- šli skupaj na morje, igrali nogomet ali košarko. / Nežika
- preživeli čas zunaj in se skupaj sankali. / Urban
- šli v picerijo jest, da ne bi bilo treba mamici kuhati. / Danaja
- igrali šah. / Nik
- bili vsi doma, igrali enko, človek, ne jezi se in šah ali šli skupaj jezditi konje. / Klara
- šli na sladoled in da bi živeli na morju. / Luka
- lahko zjutraj dolgo spali, skupaj zajtrkovali (najboljši zajtrk – kruh, maslo in marmelada), igrali enko, človek, ne jezi se in z atijem šah. / Aleksandra

Da bo v naši družini vladalo veselje in zadovoljstvo, bom:

- pospravila mamino in očijevo posteljo, celo hišo in jima pripravila presenečenje. / Julija
- se lepo igrala z mlajšim bratcem Nejcem. / Nežika
- večkrat bral, ker to razveseli atija in mamico. / Urban
- večkrat pomagala in bila pridna. / Danaja
- pospravila celo hišo – tudi klet in shrambo. / Klara
- mamico še večkrat razveselil z risbico ali s šopkom rož (lahko nabere ali kupim). / Luka
- bratu Vitu kupila igračo (sploh če je bolan). / Aleksandra
- s sestro skuhala večerjo (npr. ocvrt sir in krompirček). / Larisa
- pomagal staršem in jim pripravil presenečenje. / Nik

To so bili drobni utrinki družinskega življenja naših učencev. Nekatere želje so tako preproste, dragi starši, da si je vredno vzeti čas in jih uresničiti. Veselo otroško srce prinaša zadovoljstvo in srečo tudi v naša srca.

Lidija Jakopič,
učiteljica OPB v PŠ Rečica

NATEČAJ**Noč branja**

Kot smo objavili že v prvi izdaji Kratkočasnika, bomo to šolsko leto organizirali natečaj Noč branja, ki bo potekal v naši šoli. Za osvežitev spomina ponovno objavljamo pogoje za sodelovanje.

Poleg knjig, ki jih morajo učenci prebrati za domače branje, bodo prebrali še druge. Tako bomo veliko učencev spodbudili k branju, saj bo Noč branja ena sama zabava. Sodelovali bodo lahko učenci od prvega do devetega razreda, ki radi berejo, ali tisti, ki si samo želijo zabavo ob knjigah. Naloga učenca je, da ob obveznih knjigah prebere čim več drugih

knjig, ki jih bo potem predstavil na Noči branja. Spali bodo na tleh oziroma na blazinah ali v spalnih vrečah. Za sodelovanje je že kar nekaj zanimanja, čeprav je do pomladi, ko bo konec prijav, še kar nekaj časa. Lahko se lotite tudi angleških knjig, tisti, ki želite, a to ni pogoj. Za pokušino objavljamo naslednje naslove. Prijetno branje vam želimo!

Lucija Lapornik

4. in 5. razred The Ugly Duckling
6. razred Last Chance
7. razred A PrettyFace
8. razred Housemates
9. razred The Last Sherlock Holmes Story

REKREACIJA IN SOLIDARNOST

Tek podnebne solidarnosti več kot samo tek

Ker je življenje oziroma učenje zanimivejše, učinkovitejše, če ga popestrimo z nečim, kar ni vsakdanje, smo se v PŠ Šentrupert prijavili na Tek podnebne solidarnosti v okviru mednarodnega projekta ozaveščanja o problematiki podnebnih sprememb.

Nekaj pobude, primerno vodenje in delo učiteljev in učencev se je zlilo v kvalitetne tedenske dejavnosti, ki so nam vsem ne le polepšale dni, ampak nam dale več. Saj veste, tiste vrline, ki se jih starši in učitelji včasih na vse pretege trudimo privzgojiti otrokom – sočutje, sprejemanje različnosti, pozitivna samopodoba, vztrajnost, sodelovanje, oblikovanje

lastnih mnenj ... No, ob aktivnostih v okviru tega projekta smo se teh vrlin še kako dotaknili. Nekaj simpatično ujetih trenutkov razkrivajo fotografije, svoja doživetja pa so zapisali učenci tretjega razreda. Podrobneje si nas lahko ogledate na šolski spletni strani pri naslovu Šentrupert teče Tek podnebne solidarnosti.

Učenci so povedali ...

V šoli Šentrupert smo se spomnili na uboge ljudi. Pri njih je malo dežja in nimajo vode in zraste zelo malo hrane. Zato smo si zamislili tek, da bomo mislili nanje in se potrudili. Izdelali smo štartne številke iz stare rjuhe, zapisali svoje ime in namen teka, se oblekli v opremo in šli na teraso. Nanjo smo postavili mize z vodo in s sadjem. Nato smo tekli. Zbirali smo žige, za vsak krog po enega. Bilo mi je lepo. Trudila se bom, da bo narava manj onesnažena. ANA

*Pretekel sem pet krogov, zadnji krog je bil že zelo naporen. En krog je bil dolg skoraj kilometer. Pojedel sem tudi dva koščka limone in pil vodo. Zelo sem se potrudil, da bi bilo tudi njim lepo. **Alen***

*Najbolj mi je bilo všeč, ko smo tekli, pili in se sladkali s sadjem. Zelo mi je všeč, ker smo tekli z nekim namenom. Upam, da bomo od zdaj naprej manj onesnaževali okolje. **Klara***

*Najbolj mi je všeč, ker smo tekli, da bi imeli ubogi ljudje v Afriki hrano in vodo. Cela šola se je trudila do zadnje moči. Po teku smo se sladkali s sadjem in pili vodo. Tudi moja kobilica Suzi je pomagala. Pretekla je dolgo pot. Imeli smo se zelo lepo. **Veronika***

*Meni je bilo všeč, ker smo razmislili o otrocih v Afriki. Ker jim je težko, se moramo potruditi. Potem je cela šola tekla za to. Jaz sem zmogla štiri kroge. Zelo je bilo zanimivo, ker smo imeli sadje in vodo in smo zbirali žige. In kobilica Suzi je tekla za nami, ker je pobegnila. To je bila prava zanimiva zgodba. **Larisa***

*Najbolj mi je bilo všeč, da smo se s tekom spomnili ubogih ljudi in se bomo potrudili, da bodo tudi oni imeli vodo hrano in obleko. **Tinca***

*Drugi nimajo vode in hrane, zato smo se spomnili in pripravili tek. Vsi smo se zelo potrudili. **Petra***

*Najboljše mi je bilo, ker sem pretekla pet krogov in ker smo tekli vsi. Tudi učiteljice so šle do zadnjih moči. **Simona***

Učenci tretjega razreda z učiteljico Renato

UTRINEK

Teku podnebne solidarnosti se je pridružila tudi kobilica Suzi in popestrila tekaško dogajanje v Šentrupertu. In ne recite, da to ni solidarnost ... ☺

TEK PODNEBNE SOLIDARNOSTI V SLIKI

Šentrupert teče

Tretja skupina pred štartom

Žig za vsak pretečen krog, dolg 750 metrov

Nabrali smo si novih moči

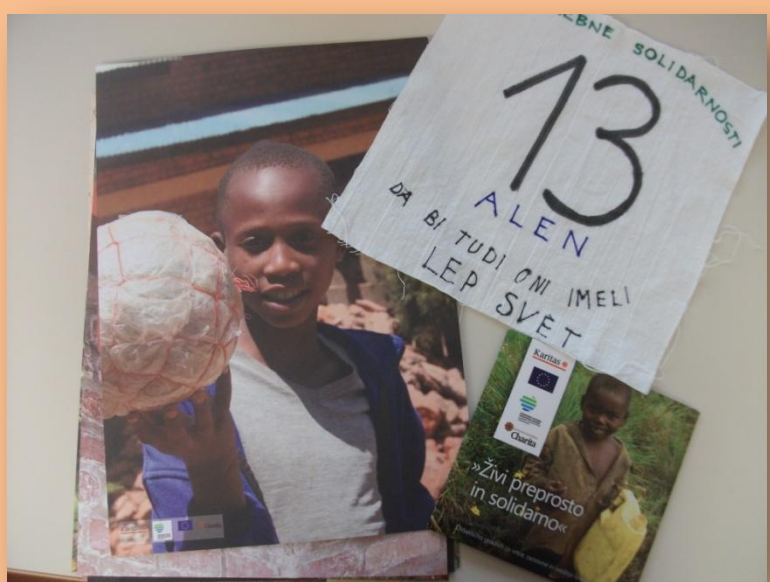

Zbrane štartne številke po skupno pretečenih

54,5 km

Umiritev po teku

Razgovori, ogledi projekcij ... na začetku

ŠOLA NA OBISKU

Obisk v šolskem muzeju

V oktobru smo obiskali Šolski muzej v Ljubljani. Tam smo videli, kako so se včasih učili. Učiteljica je bila zelo stroga. Nismo se smeli smejati im morali smo pisati z desno roko, levo roko pa smo imeli na hrbtu. Izvedeli smo, da so v preteklosti levičarji morali pisati z desno roko. Takrat so učenci nosili modre obleke. V šoli nisi smel imeti uhanov, prstanov in ogrlic. Pri učni uri smo se učili računati in o mesecih. Učiteljja je določila rediteljja, ki je brisal tablo. Ko je bilo konec učne ure, smo se poslovili od učiteljice. Potem smo si v muzeju ogledali še razstavo starih torb, peresnic, knjig, zvoncev, razreda. Na koncu smo si lahko še kaj kupili.

Tina Užmah, 4.a Debro

V petek, 12. 10. 2012, smo odšli v šolski muzej. Tam smo imeli uro računstva. Računali smo na računalu. Učiteljica je imela spete lase, dolgo krilo, v rokah pa je držala šibo. Bila je zelo stroga in resna. Po učni uri smo si ogledali še zanimivosti v muzeju: stare skodelice, peč, ki so jo včasih imeli v razredu, črno in zlato knjigo, ravnateljjevo obleko in tudi osla, ki so ga morali poredni učenci nositi na hrbtu na poti domov.

Lana Jošovc, 4.a Debro

V petek, 12. 10. 2012, smo z razredom odšli v šolski muzej v Ljubljano. Ko smo prispeli, so nas razdelili v dve skupini. Najprej smo imeli pouk računstva, učili smo se seštevati in odštevati. Pisali smo s peresom. Ko je bilo pouka konec, smo si z vodičem ogledali razstavo o zgodovini šolstva. Na koncu smo si kupili še spominke. Bilo je super.

Julija Potočnik, 4.a Debro

Tako je bilo včasih ...

NARAVOSLOVNI TABOR

Laščani v Kranjski Gori

Ponedeljek, 22. 10.

Po neprespani noči, polni pričakovanja, sem zjutraj vstala in vzkliknila: »Končnooooo!« Gremo zabavi naproti, sem si mislila med vožnjo do železniške postaje, kjer smo se namreč dobili. Vsi smo bili dobre volje, čeprav smo se pri prelaganju kovčkov res utrudili. Kmalu smo že sedeli na avtobusu in se peljali. Vse je dišalo po nasmeških na obrazih in dobri volji. Pravil ob prihodu ne bom omenjala, saj zagotovo nikogar ne zanimajo. Takoj mi je bilo jasno, da mi bo teh pet dni ostalo v spominu za vedno! Vsi smo se zapodili v jedilnico, da smo se najedli. S svojo skupino sem odšla v okolico reke Pišnice. Pri skakanju čez njene ožje dele smo se vsi dobro »namočili«. Dan je res hitro minil in kmalu smo že ležali v postelji, ko so nam učiteljice zaželele lahko noč.

Torek, 23. 10.

Prebudila nas je učiteljica in vse »punce« v naši sobi smo bile vse prej kot vesele, da moramo vstati. Odšli smo zajtrkovat. Nato nas je čakal dan v »raziskovalnem vzdušju«, saj smo odšli raziskovat okolico doma. Izvedeli smo veliko novega in se neprestano smejali. Nazaj smo prišli ravno, ko je bil čas za kosilo. Popoldne smo odšli tudi na pohod – sicer nisem prepričana, da je bilo to ravno na torek, ampak odšli smo v vsakem primeru. Zvečer smo odšli na ogled Kranjske Gore v spremstvu učiteljice Maje. V dom smo se vrnili dokaj utrujeni. Spet smo sitnarili glede tega, da imamo premalo časa za tuširanje, a nam je naposled le uspelo. Slišali smo še učiteljice, ki so nam zaželele lahko noč, in zabava naj bi se začela. A kmalu smo ugotovili, da bomo brez opozoril ostali, le če šepetamo, torej nam ni preostalo drugega. Od takrat naprej sem se navadila na šepetanje. ☺ ☺ ☺ Zaspali smo malo po ... ni pomembno, po kateri uri.

Sreda, 24. 10.

Čas je tako hitro mineval. Čakalo nas je lokostrelstvo z učiteljem Mirom. Presmejali smo se »do konca« in nekateri so ugotovili, da imajo talent za takšne stvari, kot je streljanjem. Ampak jaz vsekakor nisem med njimi. Po kosilu smo imeli prosto. To je bil čas, ki nam je bil skoraj najljubši. Potem smo odšli v naravni rezervat Zelenci. Zvečer smo si ogledali film Kekec. Nogometni navdušenci pa so si ogledali nogometno tekmo. Ob devetih smo se zapodili v sobe, da smo se še pravi čas uredili. Ob 22. uri smo ugasnili luči.

Četrtek, 25. 10.

Oh, že navsezgodaj mi je pomislih hodil le orientacijski tek, ki nas je ta dan čakal. Po zajtrku smo se odpravili vsi polni pričakovanja. To je bil tek, ki ga je zaznamovalo tudi »brezkončno plazenje« v hrib, saj se je naša skupina izgubila. To naj bi bilo zato, ker smo bila v njej sama dekleta. Ampak kmalu smo našle pot in se razburjale nad seboj, saj smo pot zgrešile za približno dva metra. ☹ Popoldne pa je bilo moji skupini zagotovo najbolj všeč, saj smo se odpravili nazaj v mestece in imeli prost del dneva. Spet smo trgovinske police s sladkarijami dodobra izpraznili in se zadovoljni odpravili v dom. Učiteljice so le zmajale z glavo, ko so videle napolnjene vrečke. Jaz sem se sicer držala za glavo, šele ko sem doma stopila na tehtnico, ampak imele so prav. Zvečer smo se učenci posameznih sob predstavljali s točkami, ob katerih smo potočili kar nekaj solz – od smeha seveda!

Petek, 26. 10.

»Kaaaj? Zadnji dan?« Prve misli, ko sem se zjutraj v tem tednu prvič zbudila dokaj naspana. Bilo je fantastično in z razočaranjem sem vstala ter zadnjič poslala posteljo v tem domu. Odpravili smo se kolesarit in prišli čez italijansko mejo. Nato smo med vračanjem zavili še desno ter odšli v Planico. Odločili smo se, da se bomo povzpeli na velikanko – najvišjo smučarsko skakalnico v Sloveniji in drugo največjo na svetu. Prehodili smo 820 stopnic in bili naposled deležni prekrasnega razgleda. Meni so se tresla kolena ob misli, da bi se morala spustiti po tej skakalnici. »Nikoli!« In kot bi mignil, smo se vrnili v dom. Pojedli smo kosilo in se začeli poslavlјati. Kmalu smo se polni prekrasnih spominov odpeljali domov – novim dogodivščinam naproti! Čakale so nas počitnice.

UTRINKI S TABORA

Nepozabno doživetje

Lok je treba pravilno držati ...

Veslanje po jezeru Jasna ...

Čudovita jesen ...

Cilj orientacijskega teka ...

Naša jedilnica

Naravni rezervat Zelenci

ZVEZDOGLEDI

Zvezdice med prevorskimi zvezdami

Učenci podružnične šole Vrh so se 26. Oktobra odpravili v šolo na Prevorje, kjer so opazovali zvezde. V nadaljevanju si lahko preberete, kaj so tam počeli in v kakšnem spominu jim bo ostala omenjena izkušnja.

Doroteja Berložnik: Na Prevorju smo si najprej ogledali šolo. Kasneje smo odšli po Guzejevi poti. Hodili smo tri ure. Ko smo se vrnili, smo bili nekaj časa prosti, nato smo odšli v telovadnico, kjer smo tudi spali. A še prej smo skozi zvezdogled opazovali zvezde in Luno. Ko sem gledala Luno, sem videla vdolbinice in njeno sivobelo barvo. Zvezdice pa so bile zelo bleščeče in bele.

Anita Blatnik: Ko smo prispeli na Prevorje, smo se najprej namestili v tamkajšnji telovadnici. Nato smo odšli na pohod po Guzejevi poti. Izvedeli smo, da je bil Guzej razbojnik, ki je kradel bogatim in dajal revnim. Ustavili smo se tudi pri mlinu, kjer je živela njegova ljubezen. Ko smo se vrnili, smo šli po drva, da smo zakurili. Nato smo si spekli jabolka in kostanj. Kasneje smo šli opazovat zvezde. Medtem ko so pripravljali teleskop, smo z učiteljico iz tamkajšnje šole delali poskuse z ognjem. Ker so nam pokazali tudi opazovalnico zvezd, sem mislila, da jih bomo opazovali od tam, a ni bilo tako. Najbolj zanimivo se mi je zdelo, da smo Luno opazovali čisto od blizu.

Miha Blatnik: Po kosilu na Prevorju smo odšli po Guzejevi poti. Učiteljica nam je povedala veliko zanimivega o njegovem življenju. Bil je razbojnik, ki je kradel bogatim in dajal revnim. Moral je oditi tudi v zapor, kjer je postal pisatelj. Nekega dne je pobegnil. Proti večeru smo odšli v gozd po drva za ogenj. Pekli smo kostanj in jabolka. Nato smo v jedilnici naredili poskus z jajcem in s steklenico. Po poskusu smo odšli opazovat zvezde. Videli smo Luno, Mali voz, Severnico ...

Rok Planko: Odpravili smo se po Guzejevi poti. Izvedeli smo, da je bil razbojnik. Nato smo prišli nazaj in zakurili kres. Spekli smo jabolka in hruške. Ob osmih zvečer smo odšli na podstrešje šole. Izvedeli smo, kako najdemo zvezdo Severnico. Gledali smo tudi Luno. Bilo je fino. Pred spanjem smo poslušali pravljico Zvezdica Zaspanka.

Žan Ulaga: Odšli smo po Guzejevi poti, kjer nam je učiteljica Marija pripovedovala o razbojniku. Kasneje nam je pokazala tudi nekaj zanimivih poskusov o zraku. Ob osmih smo odšli v sobo, kjer imajo teleskop in vso potrebno opremo za opazovanje zvezd. Skozi manjši teleskop smo tudi mi opazovali nebo. Zjutraj smo se še igrali na igralih. Tabor mi bo ostal v lepem spominu, saj smo izvedeli veliko novih in poučnih stvari in še lepo smo se imeli.

ABC-ABONMAJČEK

Skuliri se

Učenci višjih razredov smo si v Kulturnem centru Laško ogledali predstavo z naslovom Skuliri se. Zgodba govori o najstnikih iz srednje šole, ki so ustanovili svoj glasbeni bend. Prijatelji so se med sabo super razumeli, težave je povzročala le vodja skupine, vzvišena Liza, ki je vse podcenjevala.

Njeno vedenje je prijatelje spravljalo vse bolj in bolj ob živce in že so kovali načrt, kako bi ji dopovedali, kar ji gre, in se ji postavili po robu. Nekega dne je Liza med vajo začela govoriti, naj vsak na vajo pripelje svojega partnerja. In Jure, ki je imel predolg jezik, je vse spravil v kašo, saj nihče (razen njega) ni imel resne zveze. Kmalu se je Tina domislila, da bi simpatičnega soseda Nejca in njegovega prijatelja Bora prosila za uslugo, naj se le pretvarjata, da sta fanta – eden njen in eden fant njene prijateljice Maje. Tako so se res dogovorili in vse je šlo kot po maslu.

Liza pa svojega fanta ni pripeljala in na koncu se je izkazalo, da sploh ni imela toliko fantov, kot se je hvalila. Tudi ostali so ji morali povedati resnico. Vse se je dobro končalo, Tina in Nejc ter Maja in Bor pa so se resnično zaljubili. Liza je na koncu uvidela, kako trapasto se je obnašala, a prijatelji so ji odpustili.

Igra mi je bila zelo všeč, najboljšje je bilo, ker so se pari potem zares zaljubili in še Liza se je poboljšala. Tudi mojim sošolcem je bila predstava všeč.

Nataša Grešak

KRATKOČASNIKOVA VICOTEKA

Resnične iz šolskih klopi

V prejšnji številki smo objavili natečaj za najboljšo šalo iz šolskih klopi. Tokrat za pokušino objavljamo tri šale. Če vam je katera všeč, glasujte zanjo na radio@oslasko.si.

»Učiteljica, a vi že od rojstva pišete z levo roko?«

»Ah, kje pa. Šele od prvega razreda.«

Učiteljica sprašuje. Ker učenec ne zna, mu reče: »No, saj to pa ja že ptički na veji čivkajo ...« Učenec nekaj časa gleda, nato stopi k oknu, nekaj časa posluša in reče: »Učiteljica, jaz nič ne slišim.«

Devetošolci ne marajo mlečnega riža, ki je po njihovem mnenju prepogosto za malico. Ko se odpravljajo na ekskurzijo, jim razredničarka pove, da tisti dan v šoli zaradi odsotnosti ne bodo imeli malice. Namesto nje bodo imeli prigrizek na valeti. Eden od učencev vzklikne: »Joj, učiteljica! Menda ja ne bo na valeti tudi mlečni riž!«

UGANKARSKA STRAN

Škrata, ki nam je ponagajal v prejšnji številki, je uspešno ugnal Miha Emeršič iz 8.b-razreda v matični šoli Laško. Pravilno je ugotovil, da se sporočilo letošnjih šestošolcev glasi *Letos gremo v šolo v naravi v Ankaran*. Nagrado bo Miha prejel v prihodnjih dneh.

Tudi v tej številki objavljamo sporočilo. To je povezano z novembrom, ki je mesec boja proti vsem vrstam zasvojenosti. Pravilne rešitve nam lahko pošljete na radio@oslasko.si do 10. decembra.

CESEM JABO TIPRO
JEZASTISVONO

Mehmed Zulić in Tim Vorina

UGANKARSKI KOTIČEK

Sudoku

4				9			8	
			5			7		
6	2	3	7				4	
	4	9					7	3
7	6		4			9	2	
	3				2	4	1	5
		2			6			
	1			5				7

Larisa Knap

V PRIHODNJI ŠTEVILKI ...

